
MT 24-25 : JESUS SE PROFETIESE REDE [5]

24:29-30 - Christus se toorn

No. E228

Dit word algemeen aanvaar dat verse 29-31 die wederkoms van Christus beskryf (vgl. die opskrifte in beide die OAV en NAV). En as mens nie op hoogte is met Ou Testamentiese simboliese, oftewel apokaliptiese taal nie, kan jy dit beswaarlik anders verstaan. Maar die feit dat Jesus sê dat hierdie dinge "dadelik" (OAV) na v.15-28 sal plaasvind, behoort ons op ons hoede te plaas - soveel te meer omdat alles waarna ons reeds gekyk het daarop dui dat hierdie gedeelte die beleg en vernietiging van Jerusalem beskryf.

Hierdie verse moet nie letterlik verstaan word nie. Die Here gebruik hier beeldspraak wat reeds op talle plekke in die Ou Testament voorkom en verduidelik word. En uiteraard is Sy hoorders, deeglik geskool in die Ou Testament, goed op hoogte met die betekenis van hierdie beelde.

Dit is so dat hierdie beelde dui op iets geweldig wat sal plaasvind. En vir seker was die vernietiging van Jerusalem 'n kataklisme - 'n dramatiese wending in God se handele met Sy volk, 'n totale kanteling in die wêreldgeskiedenis. Hou in gedagte dat die Here nie bloot hier praat van die vernietiging van enige stad nie. Nee, Hy praat van die Sionstad; Hy praat van God se oordele oor Sy verbondsvolk; Hy praat van die beëindiging van meer as 'n duisend jaar se Ou Testamentiese godsdienstige seremonies. Hy skets die vernietiging van dinge wat eeue lank aan die hart van God se optrede in hierdie wêreld gelê het.

Nog meer, dit het groot implikasies ingehou vir die voortgang van die evangelie - trouens, dit was

die laaste spyker in die doodskis van die ou bedeling en die begin van God se koninkryk hier op aarde. Daarom skryf die apostel in Rm 11:11-12 dat die Jode se val 'n verryking vir die wêreld beteken het.

Die son en maan word donker, sterre val, en die hemele word geskud (24:29)

Op verskeie plekke in die Ou Testament word soortgelyke simboliek gebruik om God se vernietiging van groot heidense ryke te beskryf. En as sulke dramatiese taal hiervoor gebruik word, hoeveel te meer is dit nie geregverdig in die geval van die Here se verbondsvolk nie?

- Jes 13:10: "Die sterre en die sterrebeelde sal nie meer lig gee nie, die son sal al donker wees wanneer hy opkom, die maan sal ophou lig gee."

Hierdie hoofstuk begin: "Uitspraak teen Babel ...", en gaan dan verder om God se vernietiging van hierdie magtige stad te beskryf. Daar was 'n tyd toe Babel se heerlikheid geskitter het soos die son en die maan. Maar dis 'n glans wat minder as 'n eeu gehou het en toe onder God se oordele verdwyn het.

- Jes 34:4-5: "Al die hemelliggame sal wegsmeel; die hemel sal soos 'n boekrol toegerol word en al die sterre sal hulle glans verloor soos die blare van 'n ... vyeboom wat verdroog ... my swaard ... sal ... afkom op Edom, op die volk wat Ek heeltemal wil uitroei ..."

Inderdaad is Edom vernietig, maar wie sou wou beweer dat hierdie verse letterlik vervul is?

- Eseg 32:7-8: "Wanneer Ek jou tot niet maak, maak Ek die hemel toe en laat Ek die sterre se lig nie deurkom nie, Ek maak die son toe met 'n wolk, en die maan sal nie skyn nie. Ek laat al die hemelliggame treur oor jou en maak dit donker op die aarde, sê die Here my God."

Hierdie hoofstuk beskryf God se oordele oor Egipte. Esegïel profeteer dat die koning van Babilon hierdie groot land gaan vernietig en sy heerlikheid

gaan verduister.

Vir ons doel is Joël 2 van groot belang. Twee dinge word in hierdie hoofstuk geprofeteer: oordeel en vernietiging, enersyds, en Messiaanse seën, andersyds.

In die eerste gedeelte van die hoofstuk (1-11), midde in die oordeelsuitsprake, gebruik v.10-11 noemenswaardig apokaliptiese taal soos hierbo: "Die aarde skrik vir hulle, die hemel bewe; die son en die maan word donker, die sterre verloor hulle glans ... Die dag van die Here is ... 'n verskriklike dag; wie is daarteen bestand?"

Verse 12-17 is dan 'n oproep tot bekering.

Die volgende gedeelte (18-27) word gewy aan die Here se wonderlike seën oor Sy volk.

En uiteindelik som v.28-32 Joël se boodskap in hierdie hoofstuk op. Verse 28-29 beskryf die seën, en v.30-31 die oordele. En, let op, weereens word soortgelyke beeldspraak gebruik: "Die son sal donker word, die maan bloedrooi en dan sal die groot, die vreeslike dag van die Here kom" (31). En uiteindelik skets hy in v.32 die heerlike evangeliebedeling wat dan sal volg.

Nog iets moet ons hier raaksien. In die middel van die gedeelte wat handel oor God se seën in Joël 2 (18-27), belowe v.23 volgens die OAV "die leraar tot geregtigheid" (sien NIV voetnota), wat sonder twyfel op Christus moet dui.

Dit is wel so dat talle vertalings die Hebreeus met "vroee reën" vertaal (en later in die vers beteken dit inderdaad "vroee reën") maar daar kan 'n sterk saak voor uitgemaak word dat die OAV se weergawe beter is (vgl. 2Kon 17:28; Job 36:22; Spr 5:13; Jes 9:15: 30:20; Hab 2:18 waar die Hb. *moreh*, "leraar", beteken).¹

"Daarna" (OAV) beskryf v.28-29 'n uitstorting van die Heilige Gees - wat volgens Hd 2:17-22 op die Pinksterdag vervul is. Hand aan hand hiermee loop die skrikwekkende oordele van God (volledig óók in Handeling aangehaal). En eers daarna volg die heerlike uitnodiging (32): "Elkeen wat die Naam

---

1. *Sien Albert Barnes' Notes on the Bible.*

van die Here aanroep, sal gered word", wat op twee plekke in die Nuwe Testament van toepassing gemaak word op die Christelike evangelie-bedeling (Hd 2:21; Rm 10:13). As mens voorts in gedagte hou hoe strategies belangrik die vernietiging van Jerusalem en sy godsdienstige seremonies vir die voortgang van die evangelie was, kan jy beswaarlik die gevolgtrekking ontkom dat Joël 2:30-31 in 'n besondere sin dui op die uitgieting van God se oordele oor Jerusalem. En moenie dit miskyk dat hierdie oordeelsverse en Mt 24:29 dieselfde beeldspraak gebruik nie!

Die teken van die Seun van die mens (24:30)

Wat van v.30? Kan dit op enigiets anders as die wederkoms dui?

Allereers moet ons na v.30 se vertaling kyk.

Die meeste vertalings vertolk die Grieks as dat daar 'n teken in die hemelruim sal verskyn - die teken van die Seun van die mens (vgl. NAV). Maar die Grieks kan ook anders verstaan word, naamlik dat daar 'n teken sal verskyn - naamlik dat die Seun van die mens in die hemel is (vgl. die 1901 American Standard Version). In hierdie tweede geval beskryf die frase "in die hemel" die lokaliteit van die Seun van die mens, en nie die van die teken nie. Die teken sal met ander woorde nie in die hemel verskyn nie, maar die vernietiging van Jerusalem sal toon dat die Seun van die mens in die hemel is.

Let op dat hier net gepraat word van 'n "teken", en nie van die persoonlike verskyning van die Seun van die mens self nie. As Christus van Sy persoonlike koms gepraat het, sou Hy gewoon gepraat het van die verskyning van die Seun van die mens in die hemel

Soos voorheen gee die Ou Testament nogeens verdere lig.

- Jes 19:1: "'n Uitspraak van die Here teen Egipte: Die Here ry op 'n vinnige wolk, Hy gaan na Egipte toe. Egipte se gode is bang vir Hom, die Egiptenaars

se harte verstyf van angs."

In die Here se oordele oor Egipte het hulle Hom gewis nie letterlik in die lug gesien nie. Hierdie is apokaliptiese beeldspraak.

- In Ps 104:2-4 beskryf die digter die Here se almag: "U is met 'n kleed van lig omhul. Dit is U ... wat op die wolke ry, op die vleuels van die wind, U wat die winde U boodskappers maak, die weerligte U dienaars".

Terwyl bg. aanhalings sekerlik suggereer dat Mt 24:30 op Christus se oordele oor Jerusalem kan wys, maak twee van Sy eie uitsprake in Matteus dit bo alle twyfel vas.

- In Mt 16:24-28 roep Jesus mense op tot radikale gehoorsaamheid en dissipelskap. Waarom is dit so dringend? "Want die Seun van die mens *staan gereed* om met sy engele (vgl. Mt 24:31) in die heerlijkheid van sy Vader te kom, en dan sal Hy elkeen vergeld volgens sy dade. Voorwaar Ek sê vir julle, *daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood sekerlik nie sal smaak voordat hulle die Seun van die mens in Sy koninkryk sien kom het nie.*" (v.27-28, OAV).

- Tydens Sy verhoor verklaar Jesus aan die Joodse Raad, as die Hoë Priester Hom onder eed stel en vra of Hy die Christus, die Seun van God is: "Dit is soos u sê. Daarby sê Ek vir julle: Van nou af sal julle die Seun van die mens sien waar Hy aan die regterhand sit van Hom wat magtig is, *en julle sal Hom sien kom op die wolke van die hemel*" (Mt 26:63-64).

Sekerlik praat Jesus nie hier van Sy wederkoms nie. Hy praat van Sy troonsbestyging na die hemelvaart, en van die oordele wat Hy vanaf Sy heerserstroon oor die Jode wat Hom verwerp het sal bring. Sommige van Sy hoorders sal dit immers self beleef. Presies dit is wat Daniël geprofeteer het: "Ek het gesien ... met die wolke van die hemel het Een gekom soos die Seun van 'n mens ... En aan Hom is

gegee heerskappy en eer en koningskap; en al die volke en nasies en tale het Hom vereer ..." (Dn 7:13-14, OAV).

Toe Christus Sy Messiaanse troon bestyg het, is alle mag en gesag aan Hom gegee. En een van die eerste uitdrukkings van Sy nuwe status en mag, was die oordele oor diegene wat Hom verwerp het.

Die verwoesting van Jerusalem

Gessius Florus het geld liefgehad. En hy het Jode gehaat. Alhoewel hy Romeinse goewerneur oor Judea was, het hy hom min aan die sterk godsdienstige oortuigings van die Jode gesteur. Na 'n swak belastinginkomste, lê hy eenvoudig in 66 n.C. beslag op die tempel se silwer. Dit kan die Jode nie duld nie, en as Florus troepe na Jerusalem stuur om die opstand te onderdruk, sterf 3600 burgerlikes. Dis 'n vonk in 'n kruitvat. En skielik is die dreigende Joodse rebellie 'n verskriklike werklikheid.

Masada was 'n feitlik oninneembare bergvesting van die Romeine langs die suid-westelike kus van die Dooie See. Aangevuur deur die veragtelike optrede van Florus, besluit 'n klomp halfmal Selote (oftewel Joodse Yweraars) om dié vesting aan te val. Wonder bo wonder slaag hulle om dit in te neem. Die Romeinse garnisoen word summier van kant gemaak. Jerusalem self ontplof en die Romeinse soldate wat nie sneuwel nie, moet vlug. Asof oornag is die hele Judea in opstand, en kort op hulle hakke Galilea.

Cestius Callus, Romeinse bevelvoerder oor die gebied, ruk vanaf Sirië op met 20 000 troepe. Hy beleër Jerusalem vir 6 maande, maar sonder sukses. Na die dood van 6 000 manskappe en baie wapenverliese, blaas hy noodgedwonge die aftog. Keiser Nero stuur dan vir Vespasianus, een van sy senior generaals, om die Joodse rewolusie te onderdruk. Meedoënloos onderwerp hy gebied na gebied - voordat hy Jerusalem omsingel. Maar dan sterf Nero, en Vespasianus raak in 'n leierskapstryd gewikkel. Uiteindelik word hy keiser en stel sy seun Titus aan om die Joodse oorlog verder te voer.

Op hierdie stadium is Jerusalem reeds afgesny van die res van die nasie. En die stad self word geteister deur interne faksiegevegte. Soos die beleg voortduur, sterf meer en meer mense van honger en pes - en, helaas, in hulle onderlinge bakleiery. Die Hoëpriester se vrou, eens gebaai in weelde, moet soos 'n rondloperhond krummels kos in die strate soek. Die historikus, Josefus, vertel selfs van 'n ryk vrou wat haar baba geëet het. Mettertyd is dit nie meer moontlik om al die lyke te begrawe nie. Die enigste oplossing word gevolg - om hulle oor die stadsmure te gooi. Soveel liggame lê uiteindelik om die stad - meeste van hulle dood aan die hand van mede-Jode - dat Titus die gode tot getuies roep dat hierdie massamoord nie sy skuld is nie.

Natuurlik het baie uit die stad probeer ontsnap. Die meeste is egter gevang en summier tereggestel. Sóveel is gekruisig dat daar nie genoeg kruise was nie; trouens, nie genoeg plek vir al die kruise nie. Sommige van hierdie vlugteling het probeer wegkom met goud wat hulle ingesluk het. Die Romeine het dit egter agtergekom en hulle gevangenes voor die voet begin oopsny. Een bepaalde nag, so word gesê, is 2000 Jode so dood.

Soos die beleg voortduur, word die stad se mure en skanse stukkie vir stukkie afgebreek. Bedags baklei die Joodse verdedigers en snags probeer hulle die mure herstel. Uiteindelik breek die Romeine deur die eerste muur, dan deur die tweede, dan deur die derde. Maar die verdedigers gee nie bes nie. Al vegtende trek hulle terug in hulle laaste loopgraaf - die tempel. Hier sal Jahweh vir seker tot hulle redding kom! Nooit sal Hy toelaat dat Sy woonplek op aarde vernietig word nie! Min besef hulle egter dat dit ten diepste hul eie Verbondsgod is wat hulle agressor is!

Die antieke historikus, Josefus, beweer dat Titus die tempel graag behoue wou laat bly, maar dat sy manskappe so woedend was oor hulle opponente se hardnekkige weerstand, dat hulle dit summier afgebrand en vernietig het. En die Hebreërs wat nie afgemaai is nie, is soos diere vasgeketting en mettertyd as slawe verkoop.

So breek die einde dan vir die Jode aan, en vir hulle tempel - en vir Ou Testamentiese offerseeremonies. So is dit in God se raadsplan vasgelê. Die groot en finale Lam van God is immers reeds geslag. Enige verdere offer sal God ernstig aanstoot gee; Sy Seun, wat Homself ten duurste opgeoffer het, skreiend beledig; en die Heilige Gees, wat nou 'n oop deur het om miljoene der miljoene vanuit alle nasies die ewige saligheid in te veeg, vertoorn soos niks anders nie.

Dit word beraam dat meer as 'n miljoen Jode tydens die beleg en verwoesting van Jerusalem gesterf het. Waarlik is Jesus se woorde vervul: "... in daardie tyd sal daar so 'n groot verdrukking wees soos daar van die begin van die wêreld af nie was nie en ook nie weer sal wees nie." (Mt 24:21).

In die bergvesting, Masada, het die klompie Joodse Yweraars vir nog drie jaar uitgehou. Op die punt van finale swigting het almal egter selfmoord gepleeg - eerder as om deur die klomp Romeinse heidene verneder te word.

So is die Joodse nasie dan, die van hulle wat oorgebly het, verstrooi. Hulle aanbidding sou as gevolg daarvan drasties verander. Dit was die einde van eeue se tempel- en offerdiens, asook van die Sanhedrin. Nuwe rituele is vir sinagoge en gesin ontwikkel. Na amper twee millennia is daar eers weer die afgelope halfeeu sprake van Joodse konsolidasie en 'n gepaardgaande Joodse staat. Oor die eskatologiese betekenis hiervan is daar verskil van opinie in Christengeledere, en slegs die toekoms kan finaal hieroor uitspraak lewer.

Waar was die Christene met die val van Jerusalem? Uitstedi! Baie is oor die vorige dekades deur vervolging verdryf. Eusebius skryf dat die oorblywendes met die aanbreek van die beleg en kort daarna die stad verlaat het. Het die Here hulle dan nie meer as dertig jaar vantevore gewaarsku nie: "Wanneer julle sien dat Jerusalem deur leërs omsingel word, moet julle weet dat sy verwoesting naby is. Dan moet dié wat in Judea is, die berge in vlug, en dié wat in die stad is, daaruit padgee, en dié wat op die plase is, nie na die stad toe gaan nie,

want in daardie dae voltrek God sy straf." (Lk 21:20-22)?

So het die swaartepunt van die vroeë kerk finaal na die heidene geskuif - presies soos God se raadsplan dit wou hê. Die remmende effek van Joodse seremoniële beheptheid, so akuit deur Paulus beleef en so uitvoerig deur die Hebreërskrywer verduidelik, het finaal verdwyn. Ook het die Joodse Christene se onbetrokkenheid by die rewolusie 'n wig ingedryf tussen hulle en hulle volksgenote. Gevolglik het hulle steeds nouer met hulle nie-Joodse geloofsgenote saamgeleef. Die nuwe bedeling, deur Pinkster ingelui, het finaal sy beslag kry. Die nuwe Godsvolk sou van nou af uit die nasies kom. Oplaas sou God in gees en in waarheid aanbid word! In elke stam, nasie, volk en taal sou Sy lof voortaan in honderde tale weerklink.

'n Uiters belangrike implikasie

Die lewende God heers algeheel soewerein oor die geskiedenis en lotgevalle van nasies. En so kosbaar soos Sy genade is, so verskriklik is Sy toorn. En nooit is Sy toorn en oordele erger as wanneer dit as vloek van die verbond tot uitdrukking kom nie - soos in die geval van die Joodse volk (Dt 27-28).

Laat ons dit onthou as ons die wêreld en geskiedenis om ons probeer beoordeel. En, onthou, die Here se heerskappy en oordele beheers nie net die makro-gebeure nie, maar ook die besonderhede van elke individuele lewe. Die beginsels wat in die Joodse situasie destyds gegeld het, geld ook in elkeen van ons se persoonlike lewens.

Nico van der Walt

* Nico v/d Walt onderskryf die historiese, internasionale en reformatoriese 1689 Baptistebelydenis, asook die Belydenis van Sola 5, 'n assosiasie van Godgesentreerde evangeliese gelowiges in Suider-Afrika.

* Subskripsies, adresveranderings, kansellasies en korrespondensie: Posbus 2120, Mosselbaai, 6500;

E: nico.vanderwalt@reformed.org.za Tel. 044 6966526; 082 8489396.

* Blogs: www.e-preke.blogspot.com (met skakels na nóg 4 blogs)

* Weekliks word 'n preek soos hierdie wêreldwyd per e-pos gestuur aan mense wat dit persoonlik aangevra het.

* Geen kopiereg. Dupliseer gerus. Of stuur elektronies verder.

* Preekopnames: E: info@nunide.org.za; T: 012-808 3906